

lige ved Gjentagelsen, naar Forbryderen tidligere ikkun var dømt for simpelt Tyveri. Men Udvalget skjønner dog ikke rettere, end at der ikke er tilstrækkelig Grund til i dette ene Punkt at forlade den Regel, der iøvrigt fuldstændig er gennemført i Tyverimaterien, at Gjentagelserne i og for sig medvirke til Straffens Bestemmelse, og troer ogsaa, at der vil tilveiebringes et bedre Forhold i hele Straffescalaen, naar man isætedet for andet Stykke i § 226 optager en almindelig Regel for, hvorledes den, hvis anden Gang begaaede Tyveri er grovt, hvad enten det første Gang begaaede Tyveri var simpelt eller grovt, skal behandles. Straffen har man meent for dette Tilfælde at kunne foreslaae til Strafarbejde fra 8 Maanedes til 10 Aar, medens den for første Gang begaaet grovt Tyveri er 6 Maanedes til 8 Aar. (Ændring Nr. 106).

Den Maade, hvorpaa Lovudkastets § 229 har fastsat Straffen for Tyveri, begaaet af Børn imellem 10 og 15 Aar, viser, at der ikke under nogen Omstændighed kan blive Spørgsmaal om i disse Forhold at anvende Forbedringshuusarbejde (jfr. § 34), og Udkastet indeholder saaledes ogsaa her en væsentlig mildere Regel end den tilsvarende i § 27 af Forordningen af 11te April 1840, hvorefter Børn for 3die Gang og oftere begaaet Tyveri kunne idømmes Straf af Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar.

Det er derimod en strengere Anskuelse, der gjør sig gjældende, naar § 230 belægger Skovtyveri med almindelig Tyvsstraf. Som bekjendt er dette efter den nuværende Lovgivning vel Tilfældet med Vorttagelse af Skovet Ved, men anden ulovlig Skovhugst straffes i Almindelighed alene med Bøder, hvorfra dog atter gjøres nogle vilkaarlige Undtagelser i Tilfælde af, at Brøden er begaaet om Søndag og Helligdage m. v. Udvalget maa imidlertid være fuldkommen enigt med Lovudkastets Motiver i, at der ikke er Grund til at vedligeholde denne i sig unaturlige Forskjel, der i sin Tid var en Indrømmelse til en i Landets Skovegne herskende Anskuelse om det formeentlig mindre Strafverdige i ulovlig Skovhugst, men hvilken distinktion nu tyv antages at have vejet Pladsen for rigtigere Erkjendelse,

og som i alt Fald Hensyn til vore Skoves Fred ikke længer kan tillade at opretholde. Ligesom imidlertid vore Domstole allerede nu antage, at Skovtyveri i de Tilfælde, hvor Lovgivningen undtagelsesviis hjemler Tyvsstraf, kan gaae ind under Forordningen af 11te April 1840 § 30, naar det Vorttagne er af ringe Værdi (jfr. t. Ex. Højesteretsdom af 13de November 1862, Tid. Pag. 567 ff.), saaledes vil det ogsaa i Fremtiden gaae ind under Udkastets § 231, naar Betingelserne for sammes Anvendelse ere tilstede. — Naar Udkastets Bestemmelse om Skovtyveri saaledes maatte vinde Medhold, tillader Udvalget sig særligt at henlede Opmærksomheden paa, at Placat af 26de Juli 1837 om Processens Form i Skovforbrydelsessager, der slutter sig til de nuværende Love om denne Forbrydelse, i mange Retninger maa undergaae Forandring, og henstiller til Justitsministeren, om der ikke bør forelægges et Lovudkast om denne Gjenstand, forinden nærværende Udkast bliver gjældende Lov.

At Udvalget bifalder Grundtanken i § 231, der undtager Handlinger, der falde ind under det almindelige Tyvsbegreb, men dog paa Grund af Gjenstandens Ubetydelighed i Forbindelse med de særegne Omstændigheder, hvorunder Vorttagelsen har fundet Sted, have en mærkelig ringere Grad af Strafverdighed end Tyveri i Almindelighed, fra sædvanlig Tyvsstraf, fremgaaer af det Ovenførte. Ved vore Domstoles Anvendelse af den tilsvarende Regel i Forordningen af 11te April 1840 § 30 turde denne ogsaa, trods de almindelige Undtagelser, hvori den er givet, have vundet en vis Begrænsning og Fasthed, men Udvalget har ikke bestemmte troet, at der, deels af Hensyn til det efter Sagens Natur altid noget Vage i Bestemmelsen af, hvad der skal ansees for „særegne Omstændigheder“ og „ubetydelig Gjenstand“, deels ogsaa for at tilveiebringe et bedre Forhold imellem Bøder og Fængselsstraffen, turde være Anledning til at forhøje Bødestrafen til 50 Rd. I Forbindelse hermed foreslaaes nogle Redaktionsforandringer. (Ændringsforslag Nr. 107—110.)

Naar Lovudkastet i § 232 bestemmer Straffen for det saakaldte Brugsstyveri til Fæng-